

MAŁGORZATA PASZYN

(1960-2019) mgr inż., architekt, członek
Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk od 1998 r.

Odeszła od nas zdolna i pracowita, koleżeńska i miła, specjalizująca się w dziedzinie projektowania i wznoszenia budowli – Małgorzata Paszyn. Urodziła się 30 IX 1960 r. w Kaliszu, jako córka Stefana i Marii Kuczy. Ojciec był znanym konstruktorem i absolwentem Liceum im. Adama Asnyka w Kaliszu, a matka nauczycielką wychowania plastycznego w szkole podstawowej (wychowanką prof. Andrzeja Niekrasza i Władysława Kosiorka).

Ukończyła I LO w Kaliszu (1979) i studia na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej (1984), gdzie pomógł jej wrodzony talent do rysowania. Zdobyła także uprawnienia w specjalności architektonicznej (1987), przyznano jej status architekta – twórcy w dziedzinie architektury (1998) oraz uprawnienia do projektowania obiektów zabytkowych (1998), jak również uzyskała tytuł rzeczoznawcy w dziedzinie architektury (2012). Pracę zawodową rozpoczęła w Biurze Projektów Budownictwa Wiejskiego w Poznaniu, w pracowni terenowej w Kaliszu (1985-1989), od 1987 była kierownikiem zespołu architektonicznego, jednocześnie w latach 1985-1987 pracowała w wykonawstwie w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ostrowie Wielkopolskim. Ostatecznie otworzyła własną pracownię projektową w ramach różnych podmiotów gospodarczych (od 1989), pod nazwą LOCUM M. Paszyn Spółka Komandytowa i tam pracowała do końca swoich dni.

Małgorzata Paszyn była bardzo aktywna zawodowo i społecznie; m.in. należała do Stowarzyszenia Architektów Polskich i Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP, była członkiem SARP Oddział w Poznaniu (od 1985 do 2016 r.), a w latach 1993-2001 (dwie kadencje) pełniła funkcję przewodniczącej Koła SARP w Kaliszu. Za działalność w Stowarzyszeniu Architektów Polskich otrzymała brązową i srebrną odznakę. Udzielała się również jako członek i sponsor Rady Fundacji im. Kazimierza Paszyna wspierającej rozwój sportu młodzieżowego (od 1991), członek Rady Programowej Strategii Rozwoju Miasta Kalisza (od 1996), członek Wojewódzkiej Komisji Urbanistyki i Architektury w Kaliszu (od 1998), członek Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (od 1998), członek Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. A. Asnyka w Kaliszu (od 1998 do 2016 wiceprezes), a także wiceprezes Stowarzyszenia Kalisz Literacki (od 2001) i prezes Spółdzielni Mieszkaniowej „ALINA” (od 2006). W ostatnich latach pełniła również funkcję zastępcy Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP. Była także współorganizatorem i współpracowała

z Fundacją Twórców Architektury (od 2005), była sponsorem obchodów dni architektury w Kaliszu pod nazwą „Kaliskie Forum Architektury” (w latach 2005, 2006, 2007) oraz dała się poznać jako organizator seminarium na temat architektury Kalisza pod nazwą „Kalisz – młode duchem, najstarsze miasto w Polsce” (2011).

Za swoją działalność zawodową otrzymywała liczne dowody uznania i nagrody, w tym m.in. tytuły Mister Budownictwa, czy Vice Mister Budownictwa za zrealizowane obiekty.

Pozostawiła po sobie dziesiątki projektów i realizacji, była autorką m.in.: budowli Wydziału Fizyki, Matematyki i Informatyki Politechniki Krakowskiej w Krakowie; Narodowego Instytutu Audiowizualnego w Warszawie; Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej – w Kaliszu, Koninie, Elblągu, Ciechanowie; kościoła pod wezwaniem Św. Krzyża w Brzezinach, czy Książnicy Pedagogicznej im. Alfonsa Parczewskiego w Kaliszu. Projektowała szkoły i przedszkola – w Kaliszu (w tym Szkoła Podstawowa przy ul. Tuwima i ul. Karpackiej), Wołominie, Jastarni, Słomnikach, Rząśni, Zduńskiej Woli, Biernatkach; hale i obiekty sportowe – w Kaliszu (koncepcja hali sportowej na 3000 miejsc), Chęcinach, Pomiechówku, Szczercowie, Zduńskiej Woli, Sztutowie; budownictwo mieszkaniowe, w tym budynki użyteczności publicznej, jednorodzinne i wielorodzinne – w Kaliszu (m.in. budynki mieszkalne wielorodzinne przy ul. Lipowej 33, 3-go Maja 13a i Stawiszyńskiej 12), Staszowie, Sokolnikach i dziesiątkach małych miejscowości. Spod jej rąk wyszły także obiekty handlowe, gastronomiczne, hotele, biura, banki, gabinety lekarskie, apteki, obiekty przemysłowe i komunikacji, stacje benzynowe itp. – w Kaliszu, Warszawie, Piasecznie, Dzieńmierzychach. Zmarła zajmowała się również modernizacją budynków (np. budynek Kopalni Węgla Brunatnego Adamów) i obiektami zabytkowymi (siedziba PWSZ Kalisz, sala przy Liceum im. T. Kościuszki w Kaliszu, aula w I Liceum im. A. Asnyka w Kaliszu, dworek w dzielnicy Majków będący siedzibą Konserwatora Zabytków w Kaliszu, adaptacje przy Głównym Rynku w Kaliszu, supermarket drogerijny ROSSMANN w Kaliszu).

Małgorzata Paszyn zmarła 14 X 2019 r., pozostawiając męża Jarosława (inżyniera elektronika, asnykowca, syna prof. Kazimierza Paszyna) oraz syna Marcina i młodszą córkę Joannę. Pochowana została na Cmentarzu Komunalnym w Kaliszu.

Podsumowaniem jej dzieła i pracy niech będzie wypowiedź w artykule jej autorstwa w „Asnykowcu” z 2001 r. pt. „Dobrze byłoby, gdybyś została architektem...”:

Ja staram się tworzyć architekturę ponadczasową, która oprze się krótkotrwałym modom i będzie cieszyć oko wiele lat.[...] Udało mi się zaprojektować i zrealizować wiele obiektów, które spotykają się z powszechną aprobatą, co dla architekta jest najważniejsze.

BIBLIOGRAFIA

Paszyn, Małgorzata. „Dobrze byłoby, gdybyś została architektem...”. *Asnykowiec. Biuletyn Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum Adama Asnyka w Kaliszu* 11 (2011): 44-45.

Paszyn, Małgorzata. „Projekt auli już jest”, *Asnykowiec. Biuletyn Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum Adama Asnyka w Kaliszu* 14 (2014): 72.

Biogram Małgorzaty Paszyn przysłany do „Księgi pamiątkowej KTPN”.

<http://www.info.kalisz.pl/asnyk/PoLatach/MPaszyn.htm> [dostęp: 26 listopada 2019].

<https://www.nekrologi.net/kondolencje/malgorzata-paszyn/55906738> [dostęp 3 grudnia 2019]

Fot. <https://www.facebook.com/people/Małgorzata-Paszyn/100005480979886>

Ewa Obala